

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupeného JUDr. Miroslavou Hustákovou, advokátkou, se sídlem nám. Míru 4,5, Bruntál, proti žalované: **Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR**, se sídlem Orlická 4/2020, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti zástupkyně žalobce advokátky JUDr. Miroslavy Hustákové proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 2. 2008, č. j. 22 Ca 55/2007 - 38,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 2. 2008, č. j. 22 Ca 55/2007 - 38, byla zástupkyně žalobce pro řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 9. 2007, č. j. 22 Ca 55/2007 - 7, jímž byla Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému postoupena Krajským soudem v Ostravě žaloba, jíž se žalobce domáhal uložení povinnosti žalované k zaslání výpisu o zdravotní péči za rok 2006, ustanovena JUDr. Miroslava Husáková, advokátka, se sídlem nám. Míru 4,5, Bruntál.

Proti tomuto usnesení podala ustanovená zástupkyně JUDr. Miroslava Husáková (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost, v níž žádá, aby její ustanovení zástupkyně žalobce bylo zrušeno. Stěžovatelka uvádí, že od 7. 12. 2007 do 3. 2. 2008 byla nepřetržitě ve stavu pracovní neschopnosti, a z tohoto důvodu není objektivně schopna zastupovat nové klienty. Nepracuje v týmu s jinými advokáty a nyní musí pracovat na živých případech,

v nichž soudy čekaly s nařízením jednání a s požadavky na vyjádření ve věci až do jejího uzdravení, a proto pro pracovní přetíženost stěžovatelka příjem nových klientů pozastavila. Dále stěžovatelka nesouhlasí se svým ustanovením z důvodu žalobcova bydliště v jiném okrese, než je sídlo její advokátní kanceláře vzdálené 58 km od místa bydliště žalobce, a proto nemůže souhlasit s odůvodněním usnesení krajského soudu o ustanovení zástupcem žalobce z důvodu snadné dostupnosti, neboť advokátní kancelář má sídlo v blízkosti žalobcova bydliště. Kasační stížnost stěžovatelka opírá, jak lze dovodit z obsahu jejího podání, o důvod vymezený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Stěžovatelka proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud usnesení Krajského soudu v Ostravě zrušil.

Vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu přezkoumal v souladu s ustanovením § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

O kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usoudil následovně:

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. může navrhovatel, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Smyslem tohoto ustanovení je poskytnutí faktické a odborně fundované ochrany práv osobě, která by jinak měla být osvobozena od soudních poplatků a u níž je takové ochrany třeba, neboť jen tak lze v kvalifikovaných případech (za splnění § 35 odst. 8 s. ř. s.) dosáhnout zásadě rovnosti, jež se promítá v zákonem výslovně vyjádřené zásadě rovného postavení účastníků podle § 36 odst. 1 s. ř. s.

V daném případě krajský soud své rozhodnutí odůvodnil tím, že byly splněny podmínky shora citovaného § 35 odst. 8 s. ř. s., a proto soud veden zejména zásadou hospodárnosti rozhodl o ustanovení advokátky JUDr. Miroslavy Husákové, jež má sídlo v obvodu krajského soudu a současně v blízkosti žalobcova bydliště. Na výše uvedeném závěru pak nemůže nic změnit ani skutečnost, že stěžovatelka ke svému ustanovení zástupkyní namítá jednak velké pracovní vytížení po předchozí dlouhodobé pracovní neschopnosti, jež ji v současnosti vede k pozastavení příjmu nových klientů, a jednak podle jejího mínění velkou vzdálenost sídla advokátky od místa žalobcova bydliště.

Předpokladem úspěšné kasační stížnosti je prokazatelné pochybení ze strany krajského soudu při posuzování žádosti žalobce o ustanovení zástupce pro řízení. V daném případě však nelze v tomto směru soudu cokoli vytknout. Soud není povinen preventivně zjišťovat, zda ustanovený advokát má problémy související s velkým pracovním vytížením a předchozí dlouhodobou pracovní neschopností, jež ho vedou k pozastavení příjmu nových klientů, a proto v současnosti z těchto důvodů není schopen zajistit zastupování; takovou povinnost soudu nelze dovodit. Skutečnost tvrzená stěžovatelkou v kasační

stížnosti přitom soudu nebyla a ani nemohla být známa a nelze mu proto klást za vinu, že ji při svém rozhodování nezohlednil. Pokud by došlo k pozastavení výkonu advokacie ustanovené advokátky v souladu s platnou právní úpravou podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, pak by tato skutečnost nepochybně bránila řádnému výkonu povinnosti, k níž byla stěžovatelka ustanovena, a namísto mimořádného opravného prostředku by bylo třeba, aby stěžovatelka krajský soud o této skutečnosti zpravila a požádala o zproštění ustanovení tak, jak to předpokládá ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona o advokacii. Stejně tak nelze spatřovat pochybení v postupu krajského soudu, že při svém rozhodování nezohlednil skutečnost, že žalobce má bydliště v jiném okrese, než je sídlo ustanovené advokátky vzdálené cca 58 km a že podle mínění stěžovatelky lze očekávat, že se žalobce pohybuje pomocí hromadných dopravních prostředků, což je pro něj finanční zátěž. Nejvyšší správní soud uzavírá tak, že pokud by však ustanovené advokátce bránily objektivní důvody zastupovat žalobce, může požádat krajský soud o zproštění zastupování.

Ze všech shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že napadené usnesení netrpí vadou podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a kasační stížnost proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka, která nebyla v řízení úspěšná, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému prokazatelně žádné náklady v souvislosti s řízením o kasační stížnosti nevznikly, Nejvyšší správní soud mu proto náhradu nákladů nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. července 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu